

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

הוצת

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

שנצח לדי ועשה פי חיה הלמוד גדולה ופרש ואומר זה שנצח לדי ועשה שלח לקיטור חיו עזה יצאנו לכלל ועשה והנאור שבה החזירו לנוטב ;

גם יש לפרש וראה צנים לצניך שלום על ישראל פי כשיהיה לך צנים כשרים הוסייחקים צנס צניך ככיל אז שלום על ישראל שלח יבואו חיו לדי עצירות שיצטרכו דיני ישראל לדון עליהם (ורכ"י ז"ל כחוצות פרק עברה פי צענין אחר ע"ש והתורה כפטיש) גם יש לפרש וראה צנים לצניך שלום על ישראל כי כל זמן שאין בן זמני צצית חיברא צציתא ע"ד אונרס ז"ל חסף חלטים אח הרפתי ובומר כל זמן שאין לאשה בן אין לה צנני לחלות קרונה ונשים לה בן חולה צו ווי סבר כלי זה צנך ווי אכל חלטים הללו צנך עכ"ל * וז"ל וראה צנים וגו' אז שלום על ישראל פי שלום על צנות ישראל דלח לייתי לאינלוי עם צעליהם . עי צפרי עץ חיים שער ע"ז פרק י"א :

תצוה

(פרשה חלה חקר וכאזד הקונטרס חבל וכו' חלה ונלחתי צהלקוטים כ"י ח"א ז"ל והעמקתי לבאן חף ששייך לפי חשא לכאורה אונס עבור צא"ד נוכלא גם ופרשה חלה הלגתי פה צכדי לנוכלא אח הפרשה) :

ויאמר ומה אל הי אכל חמא העם הזה חמאה גדולה ויעשו להם חלתי זהו ועמה חם חשא חמאחם ואם אין ונחתי נא ובומר צמודרטים חיתא אור הקצ"ה להונן חלנוכלא לח ונח ומה יפה דצרת עכשיו שונה ונשה ויחלו הונן על העץ וכו' . ולכאורה אין להגדרש זה פירוש * אונס יל"פ עפ"י אונרס ז"ל צוסיק צפסקוק וירח העם כי צישש ונשה ובומר ונאן העם דא ערב רב וכו' כיון דחמו יסין ופליאן דעביד ונשה צוולרים אהדרו לגבי ונשה ח"ל קצ"ה לנושה לח חקבל לון אור ונשה נארי דעלנא כיון דחמו בצורתא דילך צעאין לאחביירא יחזון בצורתך צכל יונא ויכדעון דליח חלטה צר ויך וקבל לון ונשה וכו' עכ"ל והם הם גרונן לעשיית העגל והחטיאו גם לישראל ולזה אור לו הקצ"ה לך רד כי שחח עונך . עונך דייקא * ואיתא בגמרא לח היו ישראל ראויס לאותה ונעשה רק להורות חסובה לדורות לזה אור ומה והלדין עליו אח הדין אכל חמא העם הזה חמאה גדולה . העם דייקא עד שגרמו ויעשו להם גם צני ישראל חלתי זהו וכחייב אונור ויעשו ולא כהיז ועשו * וצודלי לח היו ראויס לאותו ונעשה רק ועמה הייט להורות חסובה כי אין ועמה חלח חסובה כדצריהם ז"ל . ועמה ישראל ויה ובומר וגם צהרצה וקונוח בגמרא . גם צציר פרשה כ"א ועמה פן ישלח ידו ולקח גם ונעץ חיים אור ר' אבא צר כהנא ונלמד שפתח לו הקצ"ה פתח של חסובה אין ועמה חלח חסובה וכו' והוא אונור פן ואין פן חלח לחו אור הקצ"ה פן ישלח ידו ואכל גם ונעץ חיים חתונה ואם אוכל הוא חי

לעולם לפיכך ישלחו די חלטים ונגן עדן ע"כ : פי חוים ז"ל פתח של חסובה שיסוב צהסובה ויקבלטו ולא יבאור עליו ויחה * ואין פן חלח לחו ידוע שכל ונקוס שכלי השומר פן ואל חיו חלח לחו עכ"ל וצטליה הקדוש פי דה"ש אין ועמה חלח חסובה והואיל ועמה חסובה ח"כ רחוי לעשות לו תיקון שיזכך חונורו ע"י ויחה ואם יאכל ונעץ חיים ויחה לעולם לח יזדכך חונורו וישאר צוהונתו לזה גרשו ונע"ו כדי שיהא לו תיקון ויזדכך גופו עכ"ל כחזור לדברי וכהה זה היה וענח ונשה שלח היו רחוי לאותו ונעשה רק ועמה להורות חסובה לדורות הצאים לזה חם חשא חמאחם ונע"ו וידעו דורות הצאים דרכי חסובה * ואם אין חסובה חיו ונע"ו ונחתי נא כי חתי גרונתי צוה שקבלתי הערת רב עד שאונר לו הקצ"ה סלחתי והורה חסובה לדורות הצאים * ולזה צחונת צטל ונאור ונחתי נא * ונדוע דצני אחד קדוש ונדבר הרב הלדיק וכו' ר' **פנחס** ז"ל עעם לנשה חל פרשה חלה צצבע שחל צו פורים ונפכי צצחונת הפרשה לח חזר שמו של ונשה כו"ש צוסיק פרשה פתח צרינו דף רנ"ו ע"ש * וצוה כחקיים קלת ונאור ונחתי נא וצוה עעה הונן שידע צצחונתו הקצוע קירין פרשה חלה ולא חזר שמו של ונשה קצר שנתקיים חס ושלוס ונאור ונחתי נא וצוה ונעוררין הדין לעילא ר"ל ועעה ונאור צדעמו שצוה יחפוש אח ישראל שאין ווי שיגין עליהם . וצחונת עעה צוה דהא וחתה חלה נאונרה קודם עשיית העגל כו"ש צוסיק פרשה ויקהל צלוח צלויי נאור ונחתי כל חיש וחתיב כחצ קחו ונאחכס דייקא ע"ש * והה שלח כחצ שונו צוה הפרשה קוד כוונס צדבר ואין לנו עסק צנסקרות ואדרבא פטירת ונשה שיהי ז' אחר הגין עליהם עכ"ל הקדוש הגם שחצב רש"י ז"ל צפסקוק ויהן אל ונשה ככלתו וגו' שאין ונקודס ונאור צחורה וכו' ע"ש דצני ונה צו"א הרחת לדעת לפי טעות הונן סקצור שנתקיים חי ונאור ונחתי נא חסובה חיו ונע"ו וגם סבור שזה שמונו דור הנדבר היה הכל ונעון העגל חס ערב לצו לחפוש אח ישראל על עון שחטו ונסעודתו של אחשורוש וספלחו לללנא כדאיתא (ונגילה פרק ח' ל"ח) ודיבר דלעורין על צני ישראל ואור וחת דתי הונך ונלכו של עולם ח"כ עוטיס ולוולך הקצ"ה אין שוה להניחם כי אין חסובה ונע"ו וזה היה הכל לפי טעותו חבל ונדכתי וחסתר שהם ידעו האות שונשה ונח על ווי ונריצה ולא ונחונת העגל כי היה לרין להוראות חסובה וחסובה ונע"ו ולא כחקיים כלל אונור ונחתי נא לזה אונרה ולונוו עלי ואל חאכלו ואל חשחו ובומר ועשו חסובה * וזה פירוש הנדרש הכ"ל אור הקצ"ה להונן חלנוכלא לח ונח ונשה ר"ל ויחה עכ"ל רק היה חס ושלוס ע"ד ונאור ונחתי נא ויהי עוכח שאין חסובה ונע"ו יפה דצרת דלעורין על ישראל עכשיו שונה ונשה ויחה עכ"ל ע"י כשיקה ועל ידי ווי ונריצה וצטל ונאור ונחתי נא וחסובה ונע"ו לזה ויחלו הונן על העץ (וי"ל על העץ צצציל העץ פי צצציל ישראל הנכונים צנס עץ כונאור

